

מסכת זבחים

פרק יג

א. השוחט והמזבח בחוץ, חייב על השחיטה וחיוב על העליה. רבי יוסי הגלילי אומר, שחט בפנים והעלה בחוץ, חייב. שחט בחוץ והעלה בחוץ, פטור, שלא העלה בחוץ אלא דבר פסול. אמרו לו, אף השוחט בפנים ומעלה בחוץ, פיון שהוציא, פסול:

ב. טמא שאכל, בין קדש טמא ובין קדש טהור, חייב. רבי יוסי הגלילי אומר, טמא שאכל טהור, חייב. וטמא שאכל טמא, פטור, שלא אכל אלא דבר טמא. אמרו לו, אף טמא שאכל טהור, פיון שנגע בו, טמא הוא. וטהור שאכל טמא, פטור, שאינו חייב אלא על טמאת הגוף:

ג. חמר בשחיטה מבצלה, ובצלה מבשחיטה. חמר בשחיטה, שהשוחט להדיח, חייב, והמזבח להדיח, פטור. חמר בצלה, שנים שאחזו בסכין ושחטו, פטורים. אחזו באבר והעלוהו, חייבין. העלה וחרז והעלה, וחרז והעלה, חייב על כל עליה ועליה, דברי רבי

שְׁמַעוֹן. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אֵינוֹ חֵיב אֲלָא אַחַת, וְאֵינוֹ חֵיב עַד שְׂיַעֲלָה
לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אֲפִלּוּ הִעָלָה עַל הַסֵּלַע אוֹ עַל
הָאָבֶן, חֵיב:

ד. אֶחָד קֹדָשִׁים כָּשִׁירִין וְאֶחָד קֹדָשִׁים פְּסוּלִין שֶׁהִיָּה פְסוּלָן בִּקְדָּשׁ,
וְהִקְרִיבָן בַּחוּץ, חֵיב. הַמַּעֲלָה כַּזִּית מִן הָעוֹלָה וּמִן הָאֻמּוּרִין בַּחוּץ,
חֵיב. הַקֶּמֶץ, וְהַלְבוּנָה, וְהַקְטֹרֶת, וּמִנְחַת כֹּהֲנִים, וּמִנְחַת כֹּהֵן הַמַּשִּׁיחַ,
וּמִנְחַת נֹסֶכִין, שֶׁהִקְרִיב מֵאֶחָד מֵהֶן כַּזִּית בַּחוּץ, חֵיב. רַבִּי אֶלְעָזָר
פוֹטֵר, עַד שֶׁיִּקְרִיב אֶת כָּלוֹ. וְכֻלָּם שֶׁהִקְרִיבָן בַּפָּנִים וְשִׁיר בָּהֶן כַּזִּית
וְהִקְרִיבָן בַּחוּץ, חֵיב. וְכֻלָּם שֶׁחֲסְרוּ כָּל שֶׁהֵן, וְהִקְרִיבָן בַּחוּץ, פְּטוּר:

ה. הַמִּקְרִיב קֹדָשִׁים וְאֻמּוּרֵיהֶם בַּחוּץ, חֵיב. מִנְחָה שְׁלֵא נִקְמְצָה
וְהִקְרִיבָהּ בַּחוּץ, פְּטוּר. קֶמֶץ, וְחִזּוֹר קֶמֶץ לַתּוֹכָהּ, וְהִקְרִיבָהּ בַּחוּץ,
חֵיב:

ו. הַקֶּמֶץ וְהַלְבוּנָה, שֶׁהִקְרִיב אֶת אֶחָד מֵהֶן בַּחוּץ, חֵיב. רַבִּי אֶלְעָזָר
פוֹטֵר עַד שֶׁיִּקְרִיב אֶת הַשְּׁנִי. אֶחָד בַּפָּנִים וְאֶחָד בַּחוּץ, חֵיב. שְׁנֵי
בְּזִיכֵי לְבוּנָה, שֶׁהִקְרִיב אֶת אֶחָד מֵהֶן בַּחוּץ, חֵיב. רַבִּי אֶלְעָזָר פּוֹטֵר,
עַד שֶׁיִּקְרִיב אֶת הַשְּׁנִי. אֶחָד בַּפָּנִים וְאֶחָד בַּחוּץ, חֵיב. הַזֹּרֵק מִקְצַת
דָּמִים בַּחוּץ, חֵיב. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, אִם הִמָּנִסָּה מִי חָג בְּחָג בַּחוּץ,
חֵיב. רַבִּי נִחְמְיָה אוֹמֵר, שִׁירֵי הַדָּם שֶׁהִקְרִיבָן בַּחוּץ, חֵיב:

ז. המולק את העוף בפנים והעלה בחוץ, חֵיב. מִלֵּק בַּחוּץ וְהֵעֵלָה בַּחוּץ, פֶּטוּר. הַשּׁוֹחֵט אֶת הָעוֹף בַּפְּנִים וְהֵעֵלָה בַּחוּץ, פֶּטוּר. שָׁחַט בַּחוּץ וְהֵעֵלָה בַּחוּץ, חֵיב. נִמְצָא, דֶּרֶךְ הַכָּשֵׁרוֹ מִבְּפָנִים, פֶּטוּרוֹ בַּחוּץ. דֶּרֶךְ הַכָּשֵׁרוֹ בַּחוּץ, פֶּטוּרוֹ בְּפָנִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כֹּל שֶׁחִיבִין עָלָיו בַּחוּץ, חֵיבִין עַל כִּיּוֹצֵא בּוֹ בְּפָנִים, שֶׁהֵעֵלָהּ בַּחוּץ, חוּץ מִן הַשּׁוֹחֵט בְּפָנִים וּמֵעֵלָה בַּחוּץ:

ח. הַחֲטָאת שֶׁקִּבֵּל דָּמָה בְּכוֹס אֶחָד, נָתַן בַּחוּץ וְחִזֹּר וְנָתַן בְּפָנִים, בְּפָנִים וְחִזֹּר וְנָתַן בַּחוּץ, חֵיב, שֶׁכֵּלּוֹ רָאוּי לָבֵא בְּפָנִים. קִבֵּל דָּמָה בְּשְׁנֵי כּוֹסוֹת, נָתַן שְׁנֵיהֶם בְּפָנִים, פֶּטוּר. שְׁנֵיהֶן בַּחוּץ, חֵיב. אֶחָד בְּפָנִים וְאֶחָד בַּחוּץ, פֶּטוּר. אֶחָד בַּחוּץ וְאֶחָד בְּפָנִים, חֵיב עַל הַחִיצוֹן, וְהַפְּנִימִי מִכֶּפֶר. לָמָּה הַדִּבֵּר דּוּמָּה, לְמַפְרִישׁ חֲטָאתוֹ וְאַבְדָּה וְהַפְּרִישׁ אַחֶרֶת תַּחֲתֶיהָ וְאַחֵר כֶּךָ נִמְצְאת הָרֵאשׁוֹנָה, וְהָרִי שְׁתִּיָּהּ עוֹמְדוֹת. שָׁחַט שְׁתִּיָּהּ בְּפָנִים, פֶּטוּר. שָׁחַט שְׁתִּיָּהּ בַּחוּץ, חֵיב. אַחַת בְּפָנִים וְאַחַת בַּחוּץ, פֶּטוּר. אַחַת בַּחוּץ וְאַחַת בְּפָנִים, חֵיב עַל הַחִיצוֹנָה, וְהַפְּנִימִית מִכֶּפֶרֶת. כָּשֶׁם שֶׁדָּמָה פּוֹטֵר אֶת בִּשְׂרָהּ, כֶּךָ הוּא פּוֹטֵר אֶת בִּישָׁר תַּבְרָתָהּ: